

[Gammelgaard]

lede regler. Det skal kunne betale sig at spare op og ikke at gældsætte sig. Det skal kunne betale sig at gøre en ekstra indsats, og der skal sættes ind imod omgæelserne og misbruget. Retssikkerheden skal igen sættes i højsædet også på skatteområdet.

Det er baggrunden for regeringens stærke ønske om, at der gennemføres en reform af hele indkomstskattesystemet, og det er baggrunden for de drøftelser, der nu føres mellem seks partier herom. Vi ser hen til, at de drøftelser, der nu er nået meget langt, også snart fører til et nødvendigt positivt resultat.

På det sikkerhedspolitiske område lægger vi overordentlig stor vægt på at få genetableret det brede samarbejde. Der har i de seneste år været adskillige tilfælde, hvor folketing og regering ikke har kunnet blive enige om at forme det danske synspunkt. En sådan uenighed betyder naturligvis, at Danmarks indflydelse bliver langt ringere end ellers. Derfor bør kræfterne intensiveres for at få enighed mellem socialdemokratiet og regeringspartierne om de store linjer i dansk udenrigspolitik, således at denne enighed udstrækkes til flere konkrete situationer.

Det konservative folkeparti har fra første færd lagt meget stor vægt på det særlige udvalgsarbejde, som er indledt med det formål at skabe klarhed over en række punkter i dansk sikkerhedspolitik. Vi tror og håber, at et solidt og tålmodigt arbejde i udvalget vil give resultater. Det er også nødvendigt, at det sker; et lille land har ikke råd til at få sin indflydelse indskrænket som følge af uenighed.

Midt i de eksempler, der har været på konkret uenighed i vigtige eller mindre vigtige enkeltspørgsmål, må det ikke overses, at hovedpunkterne i Danmarks udenrigspolitik har bred opbakning i folketinget. Vi er enige om vort forhold til FN, vort medlemskab af EF og vort nære samarbejde i kredsen af nordiske lande, og der er ikke mindst enighed hos et overvældende flertal i dette ting om, at Danmarks sikkerhed hviler på vort medlemskab af Atlantpagten, vor tilslutning til Den nordatlantiske Traktat.

Jeg ved nok, at de to partier længst til venstre, SF og VS, ligesom kommunisterne har et helt andet standpunkt til NATO. Om dem kan man roligt sige: de har intet lært af historien, og de ønsker ikke at lære af historien. Ligesom kommunisterne sætter de kik-

kerten for det blinde øje, når vi andre ser tilbage til 1930'erne, da Hitlertyskland blev kontinentets stærke stormagt og erobrede land efter land, fordi de øvrige lande ikke stod sammen, og når vi ser på, hvorledes Sovjetunionen efter anden verdenskrig har udvidet sit overherredømme ved at indtage det ene land efter det andet. Denne lære har skabt baggrunden for, at de største partier i denne sal hele tiden har været tilhængere af NATO.

Lad os midt i uenigheden om enkeltspørgsmål i sikkerhedspolitikken ikke glemme, at socialdemokratiet og regeringspartierne er enige i dette hovedsynspunkt, og lad os glæde os over, at bl.a. denne enighed har betydning, at vi nu har været forskånet for krig i denne del af verden i flere år end nogen sinde tidligere.

Det er noget at glæde sig over, og det er noget at kæmpe for.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er såmænd ikke hovedbetragtningen i hr. Gammelgaards indlæg, som jo var skåret over den forudsigelige skabelon »vi er tilfredse, og de er dumme«, jeg vil kommentere nu. Det er et par enkelte sætninger, som hr. Gammelgaard fremkom med, og som jeg tror vil efterlade et indtryk af undren i offentligheden, og det var spørgsmålet om, hvor godt det var gået de offentligt ansatte i den overståede overenskomstsituation. Det var fornemt, som de offentligt ansatte havde klareret sig: de lavtlønnedes forhold var virkelig blevet rettet op, man havde fået dækning for sit efterslæb, og hvad ved jeg.

Mig bekendt var de, der kraftigst tog afstand fra indgrebet, ikke bare over for det indhold, men også over for den form, regeringen havde valgt, netop de offentligt ansatte. Jeg tror, hvert eneste medlem af folketinget har modtaget lange lister fra offentligt ansatte på stort set hver eneste arbejdsplads i Danmark, hvor man egenhændigt og med opgivelse af sin adresse osv. – politifolk, toldere, skolelærere osv. – har skrevet ind og protesteret. Mon ikke de mennesker, hvis forhandlingsmæssige rettigheder blev totalt tilsidesat, og som ikke opnåede noget tilfredsstillende resultat, med nogen undren hører hr. Gammelgaard stå og sige, at hel-